

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně **S. C. a. s. (dříve S. s. r. o.)**, zastoupená JUDr. Stanislavem Flaškou, advokátem se sídlem U Černé věže 3, 370 01 České Budějovice, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Českých Budějovicích**, se sídlem Mánesova 3a, 371 87 České Budějovice, proti rozhodnutí ze dne 23. 2. 2007, č. j. 1190/07-1500, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 7. 2007, č. j. 10 Ca 75/2007 - 31,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 23. 2. 2007 zamítl žalovaný odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Finančního úřadu v Českých Budějovicích (dále jen „správce daně“) ze dne 30. 5. 2006, jímž nebylo vyhověno žádosti žalobkyně o vrácení přeplatku na dani z příjmů právnických osob za rok 1999 ve výši 88 200 Kč. Tento přeplatek měl podle žalobkyně vzniknout tím, že na základě předchozího soudního řízení byl dne 14. 3. 2006 zrušen dodatečný platební výměr správce daně na daň z příjmů právnických osob za rok 1999 ve zmiňované výši. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně požádala o vrácení přeplatku žádostí doručenou správci daně dne 24. 3. 2003, přičemž téhož dne vydal správce daně zajišťovací příkaz a dne 2. 5. 2006 pak nový dodatečný platební výměr na částku 88 200 Kč za zdaňovací období roku 1999; odvolání žalobkyně bylo žalovaným v této věci zamítnuto a rovněž tak žaloba vedená u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Ca 7/2007.

Proti rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí o přeplatku brojila žalobkyně další žalobou ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, který ji však svým rozsudkem ze dne 11. 7. 2007 zamítl.

Ve včas podané kasační stížnosti pak žalobkyně uvedla, že dne 3. 4. 2007 byla ke zdejšímu soudu podána kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 10 Ca 7/2007 (pozn. u Nejvyššího správního soudu vedena pod sp. zn. 1 Afs 25/2007), v němž krajský soud rozhodl, že dodatečně doměřená daň z příjmů právnických osob za rok 1999 ve výši 88 200 Kč je po právu, s čímž žalobkyně nesouhlasí. Rozhodnutí o této kasační stížnosti by přitom podle názoru žalobkyně mělo vliv na případné posouzení, zda u ní vznikl přeplatek na dani či nikoliv. Pokud bude výše uvedená kasační stížnost zamítnuta, bude pochopitelně zcela správný závěr krajského soudu vyslovený v rozsudku, který je napadán touto kasační stížností. V opačném případě vznikne přeplatek, který by měl být vrácen. Žalobkyně proto podává tuto kasační stížnost z opatrnosti s tím, že o této by podle jejího názoru mělo být rozhodováno až poté, co bude rozhodnuto o kasační stížnosti vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 1 Afs 25/2007. Pokud se týká odůvodnění právě napadaného rozsudku ohledně řešení, co je to přeplatek, lze pochopitelně s tímto v celém rozsahu souhlasit. Závěrem žalobkyně navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný po rekapitulaci předcházejícího řízení ve svém vyjádření uvedl, že žalobkyně nevznesla žádnou konkrétní námitku a žalovaný se v podstatě nemá k čemu vyjadřovat (když žalobkyně souhlasí, tedy akceptuje právní názor vyslovený v napadeném rozsudku ohledně přeplatku). Žalovaný proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

Kasační stížnost není důvodná.

Nesouhlas žalobkyně s rozhodnutím ve věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Ca 7/2007 je ve spojení s právě projednávanou kauzou zcela nepřipadný. Rozhodnutí kasačního soudu v této věci totiž nemůže žádným způsobem ovlivnit skutečnost, zda u žalobkyně byl v rozhodnou dobu (březen 2006) evidován přeplatek na dani z příjmů právnických osob. Pokud by bylo kasační stížnosti vedené pod sp. zn. 1 Afs 25/2007 v tomto případě vyhověno a následně krajský soud zrušil předchozí rozhodnutí správce daně, jímž byla doměřena daň z příjmů právnických osob, může dojít ke vzniku přeplatku na dani, ovšem ke zcela jinému (novému) a odlišnému od přeplatku, o nějž žalobkyně právě vede svou při. Pokud by takový přeplatek vznikl, musela by žalobkyně o něj znovu požádat ve smyslu § 64 odst. 4 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. Dlužno však dodat, že žalobkyně s kasační stížností vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 1 Afs 25/2007 úspěšná nebyla (viz rozsudek ze dne 22. 8. 2007, č. j. 1 Afs 25/2007 - 51, www.nssoud.cz), čímž podle názoru žalobkyně ostatně ztratila na důvodnosti i právě projednávaná kasační stížnost.

Jelikož žalobkyně neuvedla žádné další námitky týkající se rozhodování správních orgánů a soudu ohledně vrácení daňového přeplatku (naopak uvedla, že se závěry krajského soudu souhlasí), nemohl se zdejší soud dále zabývat zákonností rozhodnutí správce daně, žalovaného a krajského soudu v této věci; současně v řízení o kasační stížnosti nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou. O náhradě nákladů řízení rozhodl

Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. října 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu